

THE JETSON-DENKFOUT

De makers van 'The Flintstones' lanceerden in 1962 een opvolger met de naam 'The Jetsons'. Een komische tekenfilm over een Amerikaans gezin dat in de toekomst leeft. In 2062.

De wereld van de Jetsons zat vol met allerlei gadgets die we nu echt gebruiken. Een platte TV, een robotstofzuiger, een beeldtelefoon. Maar er waren ook vliegende schotels, intelligente huisrobots en vakanties naar andere planeten. De wereld was écht anders. De Jetsons zelf echter helemaal niet. Die waren helemaal jaren zestig. 1960 welteverstaan! George sneed het vlees op zondag. Jane was de modieuze huisvrouw.

Historicus Michael Bess noemde dit fenomeen de Jetson Fallacy. De Jetson-Denkfout. Sciencefiction waarin alles is veranderd, behalve de mensen. Hier en daar heb je wel een cyborg of een android, maar die zijn de uitzondering, niet de regel. Superonwaarschijnlijk, natuurlijk. Immers spectaculaire ontwikkelingen in biotechnologie, nanotechnologie en genetische manipulatie worden daarmee compleet genegeerd.

Nu denkt u misschien: nou en? Het zijn maar films. Die moeten een breed publiek aanspreken. Klopt, maar we zien dezelfde denkfout vaker als het over de toekomst gaat. We veranderen sommige dingen en de rest laten we intact. Zo slaan we de plank mis. Zeker als we er beleid op maken.

Bijvoorbeeld dit [artikel](#) in Trouw waarin een rector en een docent van Fontys voorspellen dat er in 2050 robots voor de klas zullen staan. Het artikel gaat over leerlingen. En cijfers. Rekenmethodes. Lesstof. Persoonsontwikkeling. Een klas. En ervóór staan. O ja, en een robot.

Klassiek gevalletje van de Jetson-Denkfout. Denk ik.

